

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 47/2568

ศาลปกครองกลาง ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลจังหวัดนครปฐม ศาลผู้รับความเห็น นาง ม. ผู้ฟ้องคดี
องค์การบริหารส่วนตำบลบางภาษี ที่ 1 กับพวกรวม 3 คน ผู้ถูกฟ้องคดี

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีที่เอกชนซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินมีโฉนดยื่นฟ้ององค์การบริหารส่วนตำบลบางภาษี ที่ 1
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางภาษี ที่ 2 กรมทางหลวงชนบท ที่ 3 ผู้ถูกฟ้องคดี กรณีผู้ถูก
ฟ้องคดีที่ 1 โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ขออนุมัติจัดทำโครงการงานซ่อมสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก
สายบ้านบางภาษี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 อนุมัติให้จัดทำโครงการและดำเนินการก่อสร้างถนนลงบนที่ดิน
ของผู้ฟ้องคดีเต็มทั้งแปลง และถ่ายโอนโครงการให้อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ผู้
ฟ้องคดีไม่ได้ให้ความยินยอม ไม่เคยอุทธรณ์หรือยกที่ดินให้เป็นที่สาธารณะ การก่อสร้างถนน
คอนกรีตเสริมเหล็กดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นการ
ละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยให้
แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การทำนองเดียวกันว่า ที่ดินพิพาทเป็นทางสาธารณประโยชน์
อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน การก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก
จึงชอบด้วยกฎหมายและมีได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และที่ 2 ยื่นคำร้องโต้แย้ง
เขตอำนาจศาลว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่ดิน อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษา
ของศาลยุติธรรม ศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วเห็นว่า การก่อสร้างถนนในพื้นที่พิพาทเป็นการ
ใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และที่ 3 การโต้แย้งว่าถนนดังกล่าวก่อสร้างบน
ที่ดินหรือรกร้างที่ดินของผู้ฟ้องคดีโดยไม่ชอบจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของ
หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายตามมาตรา 9
วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 อัน
อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ศาลจังหวัดนครปฐมพิจารณาแล้วเห็นว่า เหตุ
แห่งการฟ้องคดีผู้ฟ้องคดีอ้างว่าที่ดินพิพาทเป็นที่ดินของผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 อ้างว่าที่ดิน
เป็นทางสาธารณประโยชน์ ดังนี้ การที่จะวินิจฉัยว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกระทำการ
ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เป็นเพียงผลของการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน กรณีจึงเป็นคดี
พิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คณะกรรมการ
พิจารณาแล้ว แม้องค์การบริหารส่วนตำบลบางภาษี ที่ 1 นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางภาษี
ที่ 2 กรมทางหลวงชนบท ที่ 3 ผู้ถูกฟ้องคดี จะเป็นหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตาม
บทนิยามในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.
2542 แต่การที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามโดยอ้างเหตุว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกระทำละเมิด
ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กรกร้างที่ดินของผู้ฟ้องคดีเต็มทั้งแปลง ขอให้ศาลพิพากษาหรือมี
คำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี การ
ที่จะวินิจฉัยว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ จึงเป็นเพียงผลของการวินิจฉัย
ปัญหาเกี่ยวกับสถานะของที่ดินพิพาทว่าเป็นที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือเป็นที่
สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งหากศาลวินิจฉัยว่าที่ดินพิพาทเป็นของผู้ฟ้องคดี การก่อสร้างถนน
คอนกรีตของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามก็เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี แต่หากที่ดินพิพาทตกเป็น

สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน จะเป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม มีอำนาจเข้าไปก่อสร้างถนนคอนกรีตได้โดยไม่เป็นละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีจึงมีความมุ่งหมายที่จะให้ศาล มีคำพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของผู้ฟ้องคดีเป็นสำคัญ คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/47/2568>